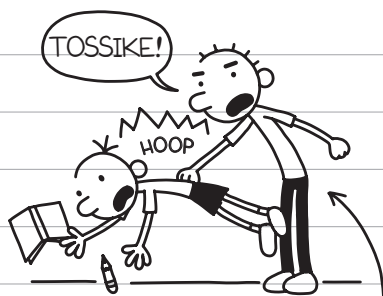

SEPTEMBER

Esmaspäev

Ma arvan, et ema oli enda üle päris uhke, et pani mind eelmine aasta sellesse päevaraamatusse kirjutama, sest nüüd ta läks ja ostis mulle veel ühe.

Aga mäletad, kuidas ma ütlesin, et kui mõni jobu saab mind kätte kaustikuga, mille kaanele on kirjutatud "Päevik", siis saadakse sellest valesti aru? Noh, täna täpselt see juhtuski.

(MINU VEND RODRICK)

Nüüd, kui Rodrick teab, et mul on järjekordne päevik, on parem, kui mul on meeles seda luku taga hoida. Tegelikult sai Rodrick mu EELMISE päeviku mõned nädalad tagasi kätte ja see oli katastroof. Aga ära oota, et ma SELLE looga isegi algust teeksin.

Ka ilma probleemideta Rodrickuga oli mu suvi üsna närune.

Meie pere ei läinud kuskile ega teinud midagi lahedat ja see kõik on isa süü. Isa sundis mind jälle ujumis-meeskonnaga ühinema ja ta tahtis olla kindel, et ma sel aastal ühestki kokkusaamisest ei puudu.

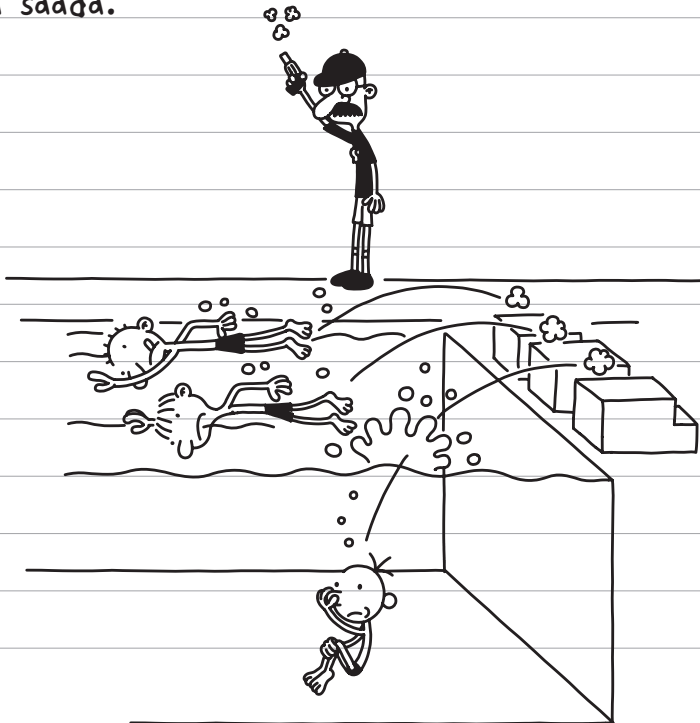

Isal on selline mõte, et saatus on mulle määranud olla suur ujuja või midagi sihukest, nii et sellepärast ta sunnibki igal suvel mind meeskonnaga ühinema.

Paar aastat tagasi, mu esimesel ujumistreeningul, ütles isa mulle, et kui kohtunik tulistab stardipüstolist, pean ma sukelduma ja ujuma hakkama.

Aga mida ta mulle EI ütelnud, oli see, et stardipüstol tulistab ainult PAUK-PADRUNEID.

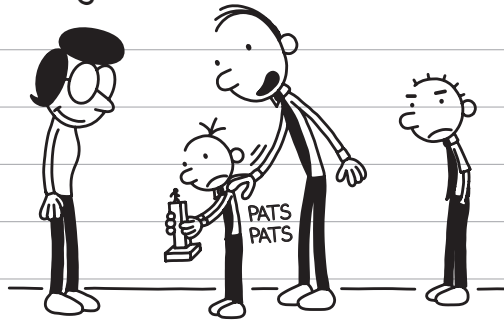
Nii et olin palju rohkem mures selle, kuhu kuul maandub, kui sellepärast, et ennast basseini teise otsa saada.

Isegi pärast seda, kui isa mulle kogu stardi-
püstoli kontseptsiooni selgeks oli teinud, olin
ma ikkagi meeskonna halvim ujuja.

Aga ma lõpetasin suvelõpu banketil tiitliga "Enim
edasijõudnu". See juhtus ainult sellepärast, et mu
esimese ja viimase tulemuse vahel oli kümne-minuti-
line erinevus.

Nii et oletan, et isa ootab ikka, et elaksin oma
potentsiaali välja.

Mitmelgi moel oli ujumismeeskonnas olemine hullem
kui põhikoolis käimine.

Esiteks pidime basseini juures olema igal hommikul
7.30 ja vesi oli alati JÄÄkül.